

სამჭედლოში

ცეცხლმა
ქურა
გაახურა,
აშიშინებს
ცეცხლი
რკინებს:
ყველამ
ქურას
მიაშურა,
ყველა
ძმურად
დაჰყიჟინებს;
-- დაჰკათ,
დაჰკათ,
თორემ
რკინა
გაცივდა და
გაიყინა.

-- ტაკატუკი!
დაგადუგი! -.გადავადნოთ
შრომის ურგი!

ვისაც უქმად
უყვარს ჯდომა,
ჩვენ შორის ვერ
იბოგინებს!
ვაშა, ვაშა
გარჯა-შრომას!-გაუმარჯოთ
შრომის გმირებს!

- ტაკატუკი!
დაგადუგი! ცეცხლს შევუნთოთ

ყველა ურგი!
რეკავს
კვერი, ცეკვავს
ჰანგი,
ზაგაზუგი
რააქვს
უროს:
გადამიტყდეს
ხელში ჩანგი,
თუ მეც
მათ არ
ვემსახურო!
- დაჰკათ!
დაჰკათ
მამაცურად
ერთსულოვნად,
მხნედ და
ძმურად! სჭექს
ქარგალი
ხმამედგარი
და პერანგით
ხვითქში
სცურავს.

- ტაკატუკი!
დაგადუგი!
ძლიერდება
ცეცხლის ბუდი!

- დაჰკათ!
დაჰკათ
გაბედულად!
დე, ჩვენი ხმა
ჰქუხდეს ძმურად!

და ქურა კი,
ქშინავს
ქურა,
მხიარულად
გრგვინავს
მერი,
ყველას
მკერდი
შეემურა,
ყველა
ძმურად
ოფლს ღვრის,
მღერის!

რეკავს
გრდემლი,
ცეკვავს
კვერი,
ნაპერწკლების
დგება მტვერი
და ოსტატიც
მკლავშიშველი
დაჰყიჟინებს:
-- მარჯვედ, ხელი!

და ამ ხმაზე,
მტკიცე ხმაზე,
კვერის ყოველ
მხნე დარტყმაზე, -საბერველი
ქშუის,
ქშინავს,
ნაპერწკლებიც
ფრინავს,
ბრწყინავს,

და იქმნება
შრომის ქება,
მუსიკა და
ალტაცება
- დაჰკათ,
ძმებო,
ძმებო,
დაჰკათ! სჭექს ქარგალი,
ფიცხი,
მალი
და ედება
ცეცხლის
ალი!
- ტაკატუკი!
დაგადუგი!
ალიგავოს
ქვეყნის ურგი!
ქშინავს
ქურა,
გრგვინავს
ჭერი,
ჟღერის,
მღერის
გრდემლზე
კვერი.

- მალე, ძმებო!
აბა, მალე!
დაჰკათ!
დაჰკათ,
გენაცვალეთ!
- ტაკატუკი!
დაგადუგი! -გავამაგროთ
ფრონტის ზურგი!

-- ეგრე, ეგრე!
ჩქარა, ჩქარა!
ხედავთ,
მზეც კი
გადიხარა!

- დაგადუგი!
ბაგაბუგი!
დაიბუგოს
ჩვენი ურგი!

ქშინავს,
გმინავს
საბერველი,
დღეც ხალისით
გაიპარა:
ჰა, მანქანაც,
სოფლის მხსნელთ, შაბაშ,
ძმებო!
ბარაქალა!

ქშინავს
ქურა,
გრგვინავს
ქერი,
ჟღერის,
მღერის
გრდემლზე
კვერი!

- მალე, ძმებო!
აბა, მალე!
დაჰკათ
დაჰკათ,
გენაცვალეთ!

--ტაკატუკი!
დაგადუგი! გავამაგროთ
ფრონტის ზურგი!

და შენც, ქურავ,
შრომის ქურავ,
დაისვენე,
დადექ,
კმარა!

ადარ ჟღერის
გრდემლზე კვერი,
საბერველიც
ადარ ქშინავს,
და დაყრუვდა
ყველაფერი,
ცეცხლმაც
ფერფლში მიიძინა,
ვალმოხდილნი,
კმაყოფილნი,
მხიარულად
მივალთ შინა!

1923 წ.